

Có một lần ...

Ngô thi Ngoan

*Có một lần tôi trở về,
Vẫn gốc dừa xưa chiều nghiêng
nắng hạ,
Gió thơm nồng mùi biển mặn quê tôi,
Vẫn câu ca dao trưa hè ru con ngủ,
Cổng trường xưa vơi vợi những
nhớ thương.*

*Có một lần tôi trở về,
Gặp em Việt Nam trên đường phố Sài Gòn,
Cơn mưa hè trút nước,
Tiếng gõ mì xen lẫn tiếng mưa rơi.*

*Em đã đi bao nhiêu cây số,
Trên vỉa hè Sài Gòn ?
Giữa trưa buồn,
Tiếng guốc mòn khua vợi những âm khô.*

*Gương mặt em rạng rỡ,
Khi có tiếng gọi mì,
Lòng tôi đau ngẩn ngất.*

*Quê hương Việt Nam tôi,
Niềm đau và hạnh phúc,
Như hai gương mặt của cuộc đời,
Gương mặt nào của em,
Giữa cuộc đời thống khổ.*

*Em vẫn hồn nhiên,
Bước chân vẫn ung dung,
Bởi em chẳng biết gì,
Về những tuổi thơ ở bên ngoài
Việt Nam,
Bởi em chẳng biết gì,
Về những đứa trẻ chưa một ngày
biết đói.*

*Em vẫn vô tư,
Bởi tuổi thơ em là đây:
Những vỉa hè Sài Gòn.
Niềm vui của em,
Được đo bằng những tô mì.
Em sẽ lớn lên,
Giữa những tô mì bốc khói,
Chưa một lần tự hỏi:
Đời sẽ đi về đâu ?*

*Có một lần tôi trở về,
Thở lại mùi quê hương,
Trong niềm đau và hạnh phúc,
Tiếng gõ mì vẫn lờ lững giữa
đêm khuya.*

Tháng 8 năm 2001